

bets registreringspligt berøres ikke af forslaget generelle præcisering af, af forsikringsselskaberne kun må benytte registrerede forsikringsmægler- og forsikringsagentvirksomheder til formidling af forsikringsprodukter. Finanstilsynet registrerer de erhvervsvirksomheder (underagentvirksomheder), som en forsikringsagentvirksomhed benytter til at sælge de produkter, som forsikringsagenten har indgået aftale om at sælge for et forsikringsselskab. Forslaget til ændret formulering af *stk. 1* præciserer, at forsikringsselskaberne ikke er pålagt pligt til at påse, om underagentvirksomheder er registrerede.

Denne pligt påhviler derimod forsikringsagentvirksomheden.

Til nr. 30

Forslaget til en ny affattelse af § 72 gælder for finansielle virksomheder, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, dvs. pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Bestemmelsen vil også gælde for en operatør af et reguleret marked, der driver en multilateral handelsfacilitet, jf. forslaget til § 3, nr. 12. Med forslaget uddybes og præciseres hvilke overordnede og generelle krav, der stilles til organisationen og indretningen af virksomheden som værdipapirhandler. Kravene vil gælde, både for institutter, der alene driver værdipapirhandlervirksomhed (fondsmæglerselskaber), og for institutter, der både driver sådan virksomhed og anden form for virksomhed f.eks. som pengeinstitut. Kravene vil dog kun gælde for den del af virksomheden som vedrører værdipapirhandelsaktiviteten og kun for de medarbejdere, som har med værdipapirhandelsvirksomhed at gøre. Med forslaget gennemføres artikel 13 og 18 i MiFID-direktivet. Udover de ændringer, som er nødvendige for at gennemføre MiFID-direktivet, er der ikke tilsluttet nogen ændringer i de gældende regler eller den gældende praksis på området.

I forslaget til *stk. 1* præciseres det, at kravene i lovens § 71, stk. 1, om de administrative procedurer og forretningsgange, som finansielle virksomheder skal have, også gælder for værdipapirhandlere. Denne henvisning indebærer, at Finanstilsynet efter forslaget til stk. 5, kan udstede nærmere regler i bekendtgørelsesform om de i § 71 nævnte forhold for værdipapirhandlere. For andre finansielle virksomheder kan Finanstilsynet efter den gældende § 71, stk. 2, udstede vejledninger om de i § 71, stk. 1, nævnte forhold.

Forslaget i *stk. 2, nr. 1*, vedrører de overordnede krav til virksomheden i forbindelse med personlige transaktioner gennemført af de ansatte og ledelsen i

virksomheden. Personlige transaktioner er transaktioner for den pågældende person, og som ikke udføres som en del af personens arbejde for værdipapirhandler. De regler, som virksomheden skal have, skal blandt andet forebygge misbrug og spredning af intern viden og insiderhandel. Endvidere skal virksomheden stille krav om indberetning af personlige transaktioner, så virksomheden kan overvåge disse.

Forslaget til *stk. 2, nr. 2*, er en delvis videreførelse af den gældende § 72, stk. 1, nr. 2, og vedrører de overordnede krav til de organisatoriske ordninger, som virksomhederne skal indføre til at imødegå interessekonflikter. Ordningerne skal bl.a. sikre, at interessekonflikter mellem virksomheden og dens kunder samt kunderne imellem minimeres, og at virksomheden ved udførelse af sin virksomhed tager hensyn til markedets integritet. Med dette menes, at tilliden til markedet opretholdes, hvilket bl.a. sikres gennem overholdelse af reglerne om markedsmissbrug i kapitel 10 og reglerne om oplysningsforpligtelser i kapitel 7 i lov om værdipapirhandel m.v. Virksomhederne får herudover ifølge bestemmelsen en pligt til at identificere mulige interessekonflikter, der kan skade kundernes interesser og til at indrette virksomheden således, at interessekonflikter begrænses på en effektiv måde. Dette betyder blandt andet, at virksomhederne selv skal identificere og minimere de eventuelle yderligere interessekonflikter, udover de pligter der allerede er gennemført i forbindelse med gennemførelse af markedsmissbrugsdirektivet, der kan opstå ud fra det konkrete aktivitetsområde. Om der er sådanne yderligere interessekonflikter vil afhænge af en analyse af virksomhedens aktivitetsområde, som virksomheden selv skal gennemføre. Det vil således være op til ledelsen i den enkelte virksomhed, ud fra en analyse af de produkter og serviceydelser kunderne tilbydes og ud fra virksomhedens organisation, at identificere mulige interessekonflikter og begrænse disse mest muligt. Som eksempel kan nævnes, at ledelsen udsteder retningslinier for, hvordan virksomheden skal forholde sig ved allokering af delvist udførte ordrer. Hvis en interessekonflikt i en konkret situation ikke kan undgås, skal kunden informeres herom, herunder om interessekonfliktens indhold.

Stk. 2, nr. 3, er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende § 72, stk. 1, nr. 1, idet der dog er sket en sproglig forenkling

Den foreslåede *stk. 2, nr. 4*, er en videreførelse af den gældende § 72, stk. 2, idet det samtidig er præciseret, at virksomheden skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at beskytte kundernes rettigheder.